

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΟΡΑΣ ΑΝΝΕΣΛΥ ΒΑΤΣΕΛ

ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΜΠΡΙΛΛΑΝΤΙΑ

ΟΛΙΣ έφτασε στο Λονδίνο, ο Τζαίμς Κνόν έλαβε δυο γράμματα. Τό ένα ήταν από κάποια γυναίκα. 'Ο Τζαίμς, περίεργος, έσιασε το φάκελλο και διάβασε :

«'Αγαπητέ μου φίλε,

«'Αν δεν ξέχασες τη Βάρθικ Στρήτ, πέρας να με χαιρετήσεις. Είδα χθές στο «Μόρνινγκ Πόστ» ότι θά έφτανες σήμερα από τας 'Ινδίας. Τό ξέρεις, Τζαίμς, ότι λείπεις δεκα δώδεκα χρόνια ; Είμαι λοιπόν βέβαιη ότι έχεις να μου διηγηθής πολλά πράγματα. Μά κι 'εγώ έχω να σου πώ πολλά κι' ενδιαφέροντα. Θά είμαι αβριο τό άπόγευμα στο σπίτι, από τις τρεις καί πέρα. 'Η παλιά σου φίλη Νάνου Πέρσονς»

—Δέν παντρεύτηκε ακόμα... συλλογίστηκε ο Τζαίμς Κνόν.

«Έπειτα, μ' ένα βαθύ άναστεναγμό, άνοιξε τό δεύτερο γράμμα. 'Ηταν από τόν φίλο του Τζάκ 'Ορμυγκτον καί τού έγραφε :

«'Αγαπητέ Τζαίμς, 'Επιθυμώ πολύ να σε δω, ύστερ' από τόσα χρόνια. Έλα αβριο να φάμε μαζί. Είμαι πολύ εύχαριστήμενος από τη ζωή, φίλε μου. Κληρονομήσα μά θέα μου και...παντρεύομαι σε λίγες μέρες. Σε θέλω λοιπόν για μάρτυρα τό γάμο μου. 'Ο φίλος σου Τζάκ»

'Ο Τζαίμς έγραψε άμέσως δυο άπαντήσεις. Στο Τζάκ 'Ορμυγκτον έγραψε ότι θά περνούσε από τό σπίτι του στις δύο-μόση. Στη Νάνου Πέρσονς έγραψε ότι θά περνούσε στις τρεις από τη Βάρθικ Στρήτ. «Έπειτα τρόπήξε τό σωστάτ' του γραμμένου του κι' έβγαλε από μέσα μά παλιά φωτογραφία. Την κίτταξε μά' ένα παράξενο βλέμμα κι' ύστερα ψιθύρισε :

—Γιά φαντάσου, σύμπτωσης !... Περίμεναν λοιπόν νάρθω από καί κάτω για να παντρευτούν ; Τι περίεργο ! Θυμάμαι σάν να ήταν χθές τό ειδύλλιο του Τζάκ καί της Νάνου στην 'Οξφόρδη... 'Η Νάνου θ' άλλάξε πολύ από τότε ! Κι' ούτε πειά θά θυμάται την άγάτη μου, τόν κροφτ έρωτά μου... Ξέρει, άραγε, πώς γι' αθήνη έβγατα από τό Λονδίνο καί ξενητεύτηκα εκεί κάτω, στάς 'Ινδίας, για να την ξεχάσω ;... 'Ας είνε όμως ! 'Ας ζήση ευτυχισμένη με τόν Τζάκ. Έκείνος τώρα είνε πλούσιος. Καί τώρα πρέπει να τούς διαλέξω ένα πολύ όμορφο δώρο.

«Έβαρε λοιπόν κι' ύστερα πήγε στον Μπάνκ, τόν μεγάλο κομμωματοπώλη της Μπώντ Στρήτ, όπου βόρρε ένα όμορφο παντατί, στολισμένο με μωριλλάντια. Κόστισε τέσσερες μόνον λίρες...

—'Αλήθεια ; άπόρρητο ο Τζαίμς Κνόν. Μά δέν είνε δυνατόν.

—Είνε ψεύτικο... τού άπάντησε χαμογελώντας ο κομμωματοπώλης. 'Εχουμε όμως τό ίδιο με άληθινά μωριλλάντια. Κοστίζει έκάτον σαράντα λίρες...

—Παιδ καλά. Θ' αγοράσω τό άληθινό. Νά τό στείλετε στη διεύθυνση που θά σας άφήσω, στις τρεις ή άρα. Σήφωφον ! Κι' άφρσε τη διεύθυνση της Νάνου Πέρσονς.

«Όταν όμως ο Τζαίμς πήγε στο σπίτι του φίλου του, έμαθε κατάπληκτος ότι ο Τζάκ 'Ορμυγκτον δέν παντρεύεται την Νάνου, αλλά μά φίλη της, τήν Μόλι Ρόαγκχαμ.

«Έτρεξε λοιπόν άμέσως στο κομμωματοπωλείο της Μπώντ Στρήτ, για να είδοποίηση να μ'ι στείλουν τό παντατί που είχε αγοράσει στη Βάρθικ Στρήτ. Μά ο κομμωματοπώλης Μπάντ ο είχε κιάλια παραδοσει μ' έναν υπάλληλό του.

—Δέν παράξεν... ψιθύρισε ο Τζαίμς Κνόν, καί βγήρες παρασμένος από τό κατάσταση.

Πήρε τότε ένα ταξί καί πήγε στο σπίτι της Νάνου Πέρσονς, όπου βόρρε μόνη την 'Αννα, τη γρηά κωακέρρα της.

—'Ο μίστερ Κνόν !... Έκανε εκείνη κατάπληκτη.

—Να, έγώ είμαι !... της άπάντησε ο Τζαίμς. Πώς τό περνας ;... Που είνε ή μίς Νάνου ;

—Θάδρη σε λίγο... τού άπάντησε ή 'Αννα. Έίχε να πώ σε κάποια κείγουσα δουλειά. Μά, δέν είνε τρεις ή άρα, άκόμη, δέν είν' έτα ;

'Ο Τζαίμς κίτταξε τό ρολόγι του καί χαμογέλασε :

—'Εχεις άδικο. Θά την περιμένω...

'Η 'Αννα τότε τόν έμασε στο σαλόνι. 'Ο Τζαίμς άμέσως έδρε ένα άδικο κοντάκι άπάντο του τραπέζι. 'Ηταν τό παντατί ! 'Ο Τζαίμς τό άραξε γρήγορα καί τό έχωσε στην τσέπη του. 'Υστερ' από λίγα λεπτά παρουσόθηκε μπροστά του ή Νάνου.

—'Επιτέλους !... Γύρισε, Τζαίμς !... τού φώναξε καί τού έσφιξε τό χέρι δώδεκα.

Τι παράξενο ! 'Η Νάνου δέν είχε άλλάξει καθόλου. 'Ηταν δώδεκροση, παθθενική, με τό ίδιο χαμόγελο. 'Ο Τζαίμς σίκωσε τά χέρια του από την κατάπληξη.

—Είλαστε ύπερροχη !... της έλε, με ελικρινή θαυμασμό.

—Κι' έσεις πάρα πολύ συμπαιθνός !... 'Ελάτω δει δέν θά φύγετε πάλι !... Έκανε ή Νάνου, κατάντονας τόν στα μάτια.

'Ο Τζαίμς έμεινε μαζί της μά δώδεκροση ώρα. 'Ηταν πολύ θεάκτικη ή Νάνου Πέρσονς ! 'Όταν όμως βγήκε πάλι στο δρόμο, άφου πρώτα συμφώνησε να περάση την άλλη μέρα να λάκουν τό τσάι μαζί, θυμήθηκε τό παντατί που είχε στην τσέπη του. Διάβολο !... Τι μεσοδόμενη ιστορία !...

Πιά κάτω πήγε τό λεωφορείο καί στάθηκε στον έξώστη. Δίπλα του ήταν ένας παράξενος άνθρωπος, με βροπτα μάτια. Μά είχε καλό παρουσοστωικό. 'Ο Τζαίμς σε μά στιγμή ένοιωσε τό χέρι του άγνωστου μέσα στην τσέπη του. Τό περιμενε αυτό... 'Ηταν ένας λακοπούτης ! 'Ο Τζαίμς χαμογέλασε μά' έχωσε μά' αυτός τό χέρι του στην τσέπη του.

Τό παντατί έλασε !...

'Εκείνη τη στιγμή ο άγνωστος κατέβηκε στη Βικτόρια Στρήτ. 'Ο Τζαίμς δέν άκολούθησε. Κι' όταν έφτασαν σε μά ησυχή πόροδο, τόν άραξε ξερακιά από τό χέρι καί τού ζήτησε τό κοντί που τού είχε κλέψει. 'Ο Τζαίμς ήθελε ν' άποσφύγη τό σκάνδαλο. Δέν επιθυμούσε δώλονο ν' άνακατεθή ή άστρινόμια σ' αυτή την ιστορία. 'Ο άγνωστος όμως τού έρριξε μά βλοσυρή ματιά κι' έπειτα, κατακόκκινος από τό θυμό του, τού κατάρρε μά δυνατό γροθιά στο στήθος. 'Ο Τζαίμς, που είχε αντηγήσει τίγρεις στάς 'Ινδίας, τού άπάντησε με μά γροθιά στο δεξί αυτί καί τόν ξάπλωσε στη μέση του δρόμου. 'Επειτα έβαρε τις τσέλες του, μά δέν βόρρε τό άσπρο κοντάκι !...

Τι άτυχία !... Μόλις έκανε να άνασηκωθεί, ένοιωσε τό χέρι ενός πόλιμαν στον άμο του.

—Εμπαρός !... 'Ελάτε μά' οι δυο από τμήμα !... τού φώναξε ο άστρινόμωδ.

'Εκει ο Τζαίμς βόρρε τό παντατί στη τσέπη του παντελονου του. 'Εκείνος ο άγνωστος, που τόν είχε περάσει για λακοπούτη, ήταν ο σέρ 'Αρθουρ Σμιθ, μέλος της Βασιλικής 'Ακαδημίας !...

Τά πράγματα μεπερδενόντουσαν πολύ άσχημα. 'Ο άστρινόμωδ άνοιξε την κατάθεση του Τζαίμς καί ηησυχόνησε στον κομμωματοπώλη της Μπώντ Στρήτ, για να δι' άν είνε άλήθεια ότι είχε αγοράσει από εκεί τό παντατί. 'Εμαθε λοιπόν ότι τό κόμημα αυτό είχε παραδοθή στον άριθμό 133 της Βάρθικ Στρήτ, στις δύοση ή άρα. 'Η κωακέρρα, που τό είχε παραλάβει, τό είχε βάλει άπάντο του τραπέζι του σαλονου. Τό κόμημα έπειτα είχε γίνει άφαντο από εκεί πέρα.

—Μά πώς ; άπόρρητο ο άστρινόμωδ. 'Αγοράσατε πρώτα τό κόμημα μά' ύστερα τό κλέψατε ;...

—Θά σάς εξηγήσω... ψιθύρισε ο Τζαίμς.

«Έπειτα όμως φοβήθηκε μήπως μάθει τίποτα ή Νάνου μά' άλλαξε γνώμη».

—Να !... άπάντησε. Τό αγοράσα πρώτα μά' ύστερα τό έκλεψα...

—Αυτό μου φαίνεται πολύ ύποπτο... Έκανε ο άστρινόμωδ.

Και κάλεσε άμέσως στο τμήμα την μίς Νάνου Πέρσονς.

«'Εκείνη έφτασε ταραχηνή, ύστερ' από λίγο, κι' έρριξε μά παράξενη ύπαλήθρη στον Τζαίμς Κνόν.

—Αυτό τό κόμημα άνίρκει στον μίστερ Κνόν, έλετε ή Νάνου στον άστρινόμωδ. 'Επομένως μπορεί να τό πάρη. 'Επειτα, αυτή ή ύπόθεσις άφορ έμάς τούς δυο. Είμαστε παλιοί φίλοι...

'Ο άστρινόμωδ ψορλίως τά μάτια του. 'Επειτα χαμογέλασε καί τούς άρασε ελεύθερους.

—Μπορ'ι να τρελλάθη κανείς μά' αυτούς τούς έρωτευμένους !... ψιθύρισε. Κι' έσπινες πάλι πάνω στα χωράτια του.

'Ο Τζαίμς παρουσοθηκε σιωπηλός καί καταντροπασμένος δώπλα στην άμορφη Νάνου. 'Όταν έφτασαν στο Σαίλν Τζαίμς Πάρκ, κάθισαν σ' έναν πάγκο. 'Εκει πέρα τότε της εξήγησε τό λάθος που είχε κάνει. 'Η

—Είλαστε ύπερροχη !... της έλε, με ελικρινή θαυμασμό.

